

கொற்கைப்புதினம் வெளிப்படுத்தும் நெய்தல் நிலச்சூழலியலும் மாந்தர்ப்பண்பாடும் Marine Geological Ecology An Fisheries Culture in Korkai

முனைவர் சு.விமல்ராஜ் / Dr.S.Vimalraj¹

Abstract

Ecology is the space that connects land and people. The relationship between land and people creates unique identities for the ethnic group. The overall cultural identity of human populations is shaped by the ecology of their discourse. Five land biomes The rich weaving land mandarins have a unique cultural identity as they lead a tough lifestyle. Some creators of fiction choose and create storylines that utilize cultural symbols. In this way, this article brings out the weaving ecology and the cultural symbols of the people of that land, which is exemplified by Joe D. Cruz fictitious work.

Date of submission: 2023-11-21
Date of acceptance: 2023-12-26
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name:
Dr.S.Vimalraj
Email: thamizhvimal@gmail.com

Keywords: Ecology in literature, Jo.D. Cruz, Korkai, Modern literature, Environmental science, Fishermen and ecology, Tamil literature

முன்னுரை

இன்றைய உலகின் மிக முக்கியத் தேவை சூழலியல் விழிப்புணர்வு. இக்கால இளம் தலைமுறையினர் இயற்கைக்கு எதிரான வாழ்க்கையை விரும்புகின்றனர். பல தலைமுறைக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்துள்ளதை இலக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. சங்கத்தமிழர்கள் அவ்வாறான வாழ்வியலை மேற்கொண்டனர் என்பதற்கு பல்வேறு சான்றுகள் உள்ளன. எதிர்காலத்தில் இயற்கை நசுக்கப்படும் பெருந்தீது நிகழ்ந்தால் ஒட்டுமொத்த இயற்கையும் ஏதேனும் மாற்றத்திற்கோ அல்லது சிதைவுக்கோ உண்டாகி அதன்வழியாக மானுட இனத்திற்கு பெருந்துன்பம் வருவதற்கு வாய்ப்புள்ளது. இத்தகைய சூழலியல் கருத்தியலை அல்லது இயற்கைச் சூழலை பல படைப்பாளர்கள் தங்கள் படைப்புகளில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

மண்ணையும் மக்களையும் பதிவு செய்யும் இலக்கியங்கள் மிகக்குறைவு. மண்ணின் நிலவியல் சூழலை அம்மண் சார்ந்து வாழும் மக்கள் பிரதிபலிப்பார்கள். அவ்வகையில் ஜோ.டி.குருசின் கொற்கைப் புதினத்தில் காணப்படும் நெய்தல் நிலச்சூழலியலையும் அம்மக்களின் பண்பாட்டையும் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

ஆய்வு நெறி

இக்கட்டுரை ஜோ.டி.குருஸ் எழுதிய கொற்கை என்னும் புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள சூழலியல், மீனவர் பண்பாட்டியல் கருத்தியல்களை தொகுத்தும் விரித்தும் பேசுகிறது. இது விளக்கமுறைத் திறனாய்வு என்னும் ஆய்வு முறையைப் பின்பற்றி எழுதப்பெற்றுள்ளது.

சூழலியல்

சூழல் குறித்து ஆராய்கின்ற துறைக்கு

¹The author is an Assistant Professor of Tamil, Department of Tamil, A.V.C.College (Autonomous), Mannanpandal, Mayiladuthurai, Tamil Nadu, India. thamizhvimal@gmail.com

சூழலியல் என்று பெயர். இதனை ஆங்கிலத்தில் Environment அல்லது Ecology என்று அழைப்பர். சூழல் ஐந்து மூலக்கூறுகளின் உள்ளடக்கத்தோடு தொடர்புடையது. “உலகில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களின் உறவுகளையும் அவற்றின் சூழலையும் ஆராயும் அறிவியலின் பெயர் சூழலியல்” (சுற்றுச்சூழல் அறிவியல், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், பக்.1) என்பர். அனைத்து விலங்குகளும் தாவரங்களும், குறிப்பாக மனிதர்கள், வாழும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த உயிரினங்கள் அனைத்திற்கும் உயிர்வாழ்வதற்கு ஒரு சூழல் தேவை. சூழலியல் என்பது உயிரியலின் ஒரு கிளை ஆகும். இதில் உயிரினங்கள் காணப்படும் வாழ்விடங்களுடனான தொடர்புகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன.

பண்பாட்டியல்

பண்பாடென்பது ஓரினத்தின் இனவரைவியலுக்கான அடையாளத்தைத் தருபவை. ஓர் இனக்குழுவின் தனித்த அடையாளத்தை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு அக்குழுவின் பண்பாட்டுச் செயலிகள் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன. ஐந்து நில வாழ்க்கையில் நெய்தல் நிலத்தில் வாழும் மக்கள் அவர்களுக்கென்ற வாழ்க்கை முறையையும் பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். இப்புதினம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வாக்கில் கொற்கை கடற்கரை நகர மாந்தர்களின் வாழ்க்கையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அவர்களின் கடல் வாழ்வும் மேட்டுநில மக்களோடு கூடிய நட்பு நிலையும் அதைச்சார்ந்த பொருளாதார உற்பத்தியும் விளைபொருளான மீன், உப்பை விற்றல் மூலம் கொண்ட அணுகுமுறையும் கொற்கை புதினத்தின் வழியாக வெளிப்படுகிறது. நெய்தல் நில மாந்தர்களின் பண்பாட்டுச் செயல்பாடுகளுடன் பொருந்திய சூழலியல் கருத்துக்களை இப்புதினம் வெளிப்படுத்துகிறது.

கொற்கைப் புதினத்தின் சூழலியல் பதிவுகள்

இப்புதினம் நெய்தல் நிலத்தில் வாழ்ந்த

(கொற்கை) மக்களின் வாழ்வியலைப் பதிவு செய்துள்ளது. பெருமணல் உலகம், கடலும் கடல் சார்ந்ததும் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படும் நெய்தல் நிலத்தின் இயல் சூழலை உள்ளது உள்ளவாறு ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இப்புதினத்தில் கற்பனைகளைக்காட்டிலும் உண்மைத் தன்மையே மிகுதியாய் உள்ளது. வருணனைகள், உவமை, உருவகம் போன்ற உத்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் தராமல் ஆவணப்படுத்தும் நோக்கில் படைப்பாளர் இப்புதினத்தை வடிவமைத்துள்ளார். அழகியல் தன்மை உண்டு என்று எண்ணும் வண்ணம் சில இடங்களில் மின்னல் போல் வந்து சென்றுள்ளது.

வடைக்காற்றின் காலம்

காற்று வீசும் திசையை வைத்து தெற்கிலிருந்து வீசுவது தென்றல்காற்று வடக்கிலிருந்து வீசுவது வாடைக் காற்று கிழக்கிலிருந்து வீசுவது கொண்டல் காற்று மேற்கிலிருந்து வீசுவது மேலைக் காற்று என்று வகைப்படுத்துவர். ஒவ்வொரு காற்றும் வீசும் பருவத்தை வைத்து அப்பருவத்தின் ஒட்டுமொத்த நிகழ்வுகளையும் தமிழர்கள் அறிந்து நடந்துள்ளனர்.

புதினத்தின் தொடக்கம் “கங்குலில், கார்மணற் பவ்வத்துள் கரை தேடி நின்று தவித்தது பரங்கியர் நாவாயொன்று. குணதிசை கதிரோன் தொடுவானின் உதிக்க குடதிசையில் மங்கித் தெரிந்தது கறுப்பு. கறுப்பிலிருந்து பிரிந்த வெண் கொக்குக் கூட்டங்கள் வானில் பூமாலைகளாய் பறந்து விரிந்தன. மிதமாய் வீசியது வாடைக்கொண்டல்” (குரூஸ், 2009, பக்.15) என்று நெய்தல் திணையின் காட்சியை அழகுபடுத்திக் கூறுகிறார்.

குணதிசை என்றால் கிழக்குத்திசை, குட திசை என்றால் மேற்குத்திசை. காலையில் கிழக்குத்திசையில் கதிரவன் உதிக்கும் நேரம் மேற்கில் கறுப்புப்படலம் தெரிந்தது. அவ்வேளையில் கொக்குகள் விரிந்துப் பரக்கின்றன. அந்நேரத்தில் வாடைக்காற்று வீசிற்று. வடக்கிலிருந்து வரும் காற்று வாடைக்காற்று. சங்க இலக்கியம்,

“தோள் துறந்து அருளாதவர் போல் நின்று,
வாடை தூக்க வணங்கிய தாழை

ஆடு கோட்டு இருந்த அசை நடை
நாரை”

(கலித்தொகை, 128)

என வாடைக்காற்று வீசும் வேளை தாழையின் மடலில் இருந்து பறந்துச் செல்லும் நாரைக்கூட்டத்தைப் பற்றிய நிகழ்வை விவரிக்கிறது. அக்காலத்தில் நெய்தலின் நீர்ப்பகுதியில் நீந்தும் மீன் குறித்தும் எடுத்துக்காட்டுகிறார் ஆசிரியர், “நாவாயின் அணியத்திலிருந்து கடலிலிறங்கிய நங்கூரக் கயிற்றைச் சுற்றியபடி போக்குக் காட்டிய கெழித்தி மீன்” (குரூஸ், 2009, பக்.15) பற்றி விவரிக்கிறார்.

அவ்வாடைக்காற்றின் வேளையில் “கடற்புறாக்கள் பறப்பதும், கொற்கையின் கடல் வெளியிலிருந்து தென்படும் பொதிகையின் சிகரங்கள், வெள்ளிக்கீறலாய் மலை அருவிகள், காடு, மேடு, நஞ்சை, புஞ்சையெல்லாம் கடந்து வரும் பொருணையின் காயல். குச்சு குச்சாய்ப் பனைமரங்கள், உடங்காடுகள்” (குரூஸ், 2009, பக்.15) என்று நெய்தலை ஒட்டிய நிலச்சூழலையும் படைப்பாளர் பதிவு செய்துள்ளார். “கறுப்பிலிருந்து பிரிந்த வெண் கொக்குக் கூட்டங்கள் வானில் பூமாலைகளாய் பறந்து விரிந்தன. மிதமாய் வீசியது வாடைக்கொண்டல்” (குரூஸ், 2009, பக்.15) என்று நெய்தல் திணையின் காட்சியை அழகுபடுத்திக் கூறுகிறார். இதில் வாடைக் கொண்டல் என்பது வட கிழக்கில் இருந்து வரும் காற்றாகும். இக்காட்சிகள் ஒரு வாடைக்காற்று வீசுங்காலத்திய இயற்கையின் புற நிகழ்வுகளை அடையாளப்படுத்துகிறது. நெய்தல், நெய்தலைச் சார்ந்த பிற பகுதிகள் அப்புலத்தின் இருந்து எழும் செயல்பாடுகள் குறித்து இக்கருத்துப் பேசுகிறது.

கரைக்காற்று வீசும் காலம்

காற்று ஒரு திசையிலிருந்து வருவதும் இடையிடையே எதிரிந்திசை திரும்பி மீண்டு வந்து சுழன்று கரைவதுமாக இருக்கும். கரைந்த காற்று மீண்டும் வந்த திசையிலிருந்து உயிர்ப்போடு வருவதுமாக இருக்கும்.

கரையைத் தழுவிச் செல்லும் கரைக்காற்று கரையை ஒட்டி இருப்பனவற்றை ஆட்டி அசைக்கும். அதாவது கரையிலிருந்து கடல் நோக்கி வரும் காற்று மேற்குக் கிழக்கில் நேர்க்கிடையாய்ச் செல்லும் படகு அல்லது குறுங்கப்பளின் வலிமையை ஆட்டி அசைக்கும். கடலில் கிடைத்திசையில் ஊன்றிப்பரப்பி இக்காற்று வீசும். கரையில் இருக்கும் காற்றுக்கும் கடலின் மையத்தில் இருக்கும் காற்றும் நிறைய வேறுபாடுண்டு. இவற்றுள் அலையிடையேயுள்ள கரையின்மிடை சுழலும் இக்காற்று மெல்ல ஆட்டிப்படடைக்கும். “கடலில் நல்ல விரளம். காற்றும் கரைக்காற்று ஓடிக்கிடந்தது. ஸ்டீம் எஞ்சின் தட்டு மிதப்பானருகே வருவதும் பின் விலகி போவதுமாய்ப் போக்குக் காட்டியபடி இருந்தது” (குரூஸ், 2009, பக்.52) என்ற காட்சியில் ஸ்டீம் எஞ்சினைச் சுற்றி நடக்கும் காற்றாட்டத்தைக் காட்டுவதோடு, “காத்து உழுந்து வாறதுக்கு சீக்கிரம் எறக்கி வச்சி நாலு பக்கமும் ஈச்சியடிச்சிற்றமின்னா பொறவு பயப்புட ஒன்னுமில்ல” (குரூஸ், 2009, பக்.52) என்று அதிலிருந்து அந்த கட்டுமரத்தைக் காப்பது குறித்தும் பதிவு செய்துள்ளார்.

வாடைக்கச்சான் காற்று

“கச்சான் காற்று வைகாசி, ஆனி, ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் வீசுவதாக நம்பப்படுகின்றது. வைகாசிக் கச்சான் பொய்யாமல் வீசும், ஆடிக்கச்சான் பாடி அடிக்கும், ஆவணிக் கச்சான் புரட்டி அடிக்கும்” என்பர். “நல்ல இதமான வாடைக்கச்சான் காற்று” (குரூஸ், 2009, பக்.24) இக்காற்றுக் காலத்தில் படகு செல்லும் திசையை, “ரெஜினா சோழவாக்கில் குமரிமுனை நோக்கிப் பயணித்தது” (குரூஸ், 2009, பக்.24) என்று தெற்கு நோக்கியப் பயணத்தைப் பதிவு செய்கிறார்.

தெற்கிலிருந்து வரும் சோழக்காற்று

சோழக்காற்று என்பது தெற்கிலிருந்து வரும் காற்று. தென் திசையும் தென் மேற்கிலிருந்தும் வரும் அக்காற்றுக்கு சோழக்காற்று என்பது பெயராயிற்று. “இடைச்சோழகம்எதிர் சோழகம்The wind due south (இணைய அகராதி, n.d) என்றெல்லாம்

அகராதி கூறுகிறது. சோழகத்திசை என்று தென் திசையைப் பொருள் கொள்ளலாம். அவ்வகையில் கடல் பரப்பில் சோழக்காற்று வீசும் காலத்தை “சோழக்காத்துதாம்ஞ் காணாக்காரன மட்டும் என்ன ஆனாலும் புடிய வுடக் கூடாதின்னு சொல்லுங்க...” (குரூஸ், 2009, பக்.144) என்ற காட்சியில் தென் திசையிலிருந்து வரும் காற்றின் காலத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

வெள்ளிமுனைக்கும் காலம்

இருள் கூடிய ஒரு பொழுதில், “பொழுது அடைந்து வெளியே முற்றிலும் கறுத்த வானத்தில் வெள்ளிகள் பூத்திருந்தன. மேற்கே ஒரு சாமத்து வெள்ளி அடைந்து அதன் நேர் கிழக்கே ஆறாங்கோட்டை கிளம்பியிருந்தது. இசைவான புறக்காற்றில் கடலில் நல்ல விரளமாய் இருந்தாலும் ரெஜினா எவ்விப்பாய்ந்து முன்னேறியபடியிருந்தது.” (குரூஸ், 2009, பக்.81) என்று காட்சிப்படுத்துகிறார் ஆசிரியர். மேல் திசையில் ஒரு சாமம் ஆனதும் ஆறாம் கோட்டை வெளிப்பட்டதென்னும் வானியல் நிகழ்வும் இதில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நீரோட்டம் அறியும் நிலை

கடலின் நீரோட்டம் குறித்தும் படைப்பாளர் ஓரிடத்தில் எடுத்துக்காட்டுகிறார். கொச்சியில் ஒரு மையப்பகுதியை சென்று சேறும்போது அங்கு ஏறு தண்ணீர் இருக்கும் என்று நீரோட்டம் குறித்தப்பதிவைத் தருகிறார். அது ஆற்று வாயில் என்பதால் மிகக்கவனமாகச் செல்லவேண்டும் என்பதை, “போற தேரத்துக்கு எங்கணக்கு சரியாயிருந்தா ஏறு தண்ணி. ஆத்துவா ரெம்ப மோசமான எடம். அங்கங்க மணல் திட்டுவ, காணவா கவனமாப் புடிக்கணும்” (குரூஸ், 2009, பக்.144) என்று காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

பின்னிலாக்காலம்

கருவாலி நண்டுகள் பின்னிலாக்காலத்தில் விளையாடுகிறது, கரை தப்பிய நட்சத்திர ஆமை வருகிறது, அந்த ஆமையின் கால்கள் விசிறிபோன்ற அமைப்பில் உள்ளது, யானை முள்ளிச் சங்கிலிருந்து சிலந்தி வெளிப்படுகிறது. இக்காட்சியுடன் அந்தப் பின்னிலாக்காலத்தே ஊர்க்குருவிகள்

பாடிச்செல்கின்றன. இந்தக் காட்சியை, “ஆள் நடமாட்டம் இல்லாததால் முற்றத்தில் அங்குகிங்குமாய் கருவாலி நண்டுகள் விளையாடித் திரிந்தன. கால்போன்ற போக்கில் கரை தப்பி வந்த மழலை ஆமையொன்று வழி தடுமாறி நிற்க அதன் உருவெற்றுமையைப் பார்த்துச் சுற்றி நின்ற நண்டுக் கூட்டத்தின் கண்களும் விறைத்து உயர்ந்தன. ஆமையின் மேலோட்டில் நட்சத்திரக் குறிகள். ஆமையின் வழியை மறித்து மறித்து நண்டுகள் விளையாடின. சிறிது நேரம் திகைத்து நின்ற ஆமை சூழ்நிலை பழகிப் போகத் தன் போக்கிலேயே மேலேறிப் போனது. அது தன் றெக்கை போன்ற கால்களை விசிறி விசிறித் தவழ்ந்தது” (குரூஸ், 2009, பக்.111) என்ற காட்சியுடன், “வெளியே வானத்தில் கீச் கீச்சென்றபடி ஊர்க்குருவிகள் பறந்து கடந்த சத்தம் கேட்டது” (குரூஸ், 2009, பக்.112) என வரிசைப்படக் கூறியுள்ளார் படைப்பாளர்.

பெருங்காற்றுக்காற்றுக் காலம்

சித்திரை மாதத்திற்குப்பிறகு மேலைக்கடலில் சூறைக்காற்றுகள் வீசத்தொடங்கும் என்ற ஒரு தரவினை, “மழைக்காலம் அடுத்து வருவதால் மலையாள நடையை இத்தோடு முடித்துக்கொண்டு கொற்கை திரும்ப வேண்டும். சித்திரை மாதத்திற்குப் பிறகு பெரும்பாலும் மேலைக்கடற்பரப்பில் தொழில் செய்ய முடிவதில்லை. எந்நேரமும் சூறாவளி தாக்கலாம். கடல் பெரும்பாலும் கொந்தளிப்பாகவே இருக்கும். இந்தச் சூழ்நிலைக்குப் பயந்தே வெள்ளைக்கார நிர்வாகம் சித்திரைக்குப் பிறகு தோனிகளின் போக்குவரத்தை மேலைக்கடலில் தடை செய்திருந்தது” (குரூஸ், 2009, பக்.112) என பெருங்காற்றுக்காலத்தின் அறிகுறியைப் பதிவு செய்துள்ளார். அவ்வாறு அவர்கள் மீண்டும் பயணத்தைத் தொடர்ந்த வந்த சில நாளில் சூறைக்காற்று வீசும் காட்சியைப் படம்பிடிக்கிறார். அதில், “அமைதியைக் கிழித்தப்படி சூறாவளிக் காற்று பேயாய் விழுந்தது. கடலுக்குள் செங்குத்தாய் மின்னல் இறங்கியது தெரிந்தது.” (குரூஸ், 2009, பக்.131) என்று தொடர்கிறார்.

மீன் வரத்து

சோழக்காத்து வீசும் காலத்தில், அதாவது தென் திசையிலிருந்து அல்லது தென் கிழக்கில் இருந்து வரும் காற்றுக்காலத்தில் சீலா என்னும் ஒரு வகை மீன் வரத்து இருப்பதை, “என்னது சீலாவா?... உசரோட ஓடுதுவள” (குருஸ், 2009, பக்.147) என்று கூறுகிறார்.

முடிவுரை

மண்ணின் இயல் சூழல் என்பது நிலைத்தத் தன்மை உடையது. அவ்வியற்கை மாநிடர்களால் அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகும்போது அது தன் வடிவத்தை மாற்றிக்கொள்கிறது. நெய்தல் நிலம் நீரும் மண்ணும் இணைந்த நெய்ப்புத் தன்மையுடையது. மண்ணும் நீருமென்பது மாநுடர்களின் (நெய்தல் நிலவத்தவர்) வாழ்வியலையும் உள்ளடக்கியதே. நிலத்திலும்

நீரிலும் வாழும் வாழ்க்கை. அஃதே கொற்கைப் புதினம் கொற்கை துறைமுகம் முதல் மேலைக்கடல் வரையுமுள்ள கடலியற் சூழலைப் பதிவு செய்துள்ளது. காடலுக்குள் இருக்கும் சூழலியமும் மண்ணில் அதன் தாக்குதலால் உட்கொள்ளும் நெய்தல் நில மக்கள் நிலையும் விரிவாக படைப்பாளரால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. காற்றின் திசை, காற்றின் வகை, அக்காற்றின் வேகம், இவற்றால் உண்டாகும் ஈரம், ஈரக்காற்றின் வழி பெய்யும் மழை, சித்திரையின் கனலுக்குப்பிறகு உண்டாகும் சூறாவளி, வெள்ளி முளைப்பும் அதன் வழி பொழுதுணர்தல், பின்னிலாக்காலத்து நிலைப்பாடுகள், மீன்களின் வரத்து என்ற நெய்தல் நிலச்சூழலியலை ஆசிரியர் செவ்வனே பதிவு செய்து இப்புதினத்தைப் படைத்துள்ளார்.

Reference

- Balasubramanian, K. V. (2019). Archival source and text. Chennai: NCBH.
- Cruz, Joe D. (2009). Korkai. Chennai: Kaalachuvadu.
- Environmental Science. (2004). Trichy: Bharathidasan University.
- Kathir Murugu. (2013). Chennai, Madurai Kanji: Saratha Publisher.
- Ma. Po. Si. (2008) Silappathikaram. Chennai; Annai Sivakami Publisher.
- Murukesa Pandiyan, N. (n.d). *Keetru*. <https://keetru.com/index.php/2010-06-24-04->
- Puliyur Kesikan. (2010). Purananooru. Chennai: Kowra Publisher.
- Puliyur Kesikan. (2013). Akananooru. Chennai; Saratha Publisher.
- Saminathaiyar, U. Ve. (2008). Kurunthokai. Chennai: U.Ve.Sa Library Publishing.
- Tamil Online Dictionary. Retrieved from <https://ta.glosbe.com/ta/en>
- Tamilamuthan. (2019). Kalithokai. Chennai: Saratha Publisher.